

ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Kiv 16,2-4.12-15 – Ef 4,17.20-24 – Jn 6,24-35
 Az eukarisztikus beszéd

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Ezt a szentmisét különböző rabságban élő emberekért ajánljuk föl!

Kedves Testvérek! Valaki azt írta be az intenciós könyvbe, hogy a szentmisét a drogosok gyógyulásáért ajánljuk föl. Én kicsit átalakítottam, mert nem tartom betegségnek, ha valaki drogot eszik, ahogy azt sem tartom betegségnek, ha valaki alkoholizál, stb.!

***Ezt a nagyon komoly társadalmi problémát föloldották azzal,
 hogy minden betegség!***

Következésképpen mindenki, aki ebbe a betegségbe esik, az számíthat támogatásra, segítségre! Természetes, csak azért ezek sajátos helyzetek! Inkább az önzésnek, a fegyelmetlenségnek áldozatai ezek az emberek!

***Imádkozzunk azért, hogy az emberek fölismerjék,
 mik az értékek és azokért vessék be magukat! Tartsunk bűnbánatot!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Jézus csodálatos kijelentést tesz velünk kapcsolatosan, - ahogy hallottuk, - mi vagyunk azok, akik nem éhezünk, nem szomjazunk, mi vagyunk azok, akik fölismertük az élet értelmét! Jézus azt mondta: aki velem találkozik, - az Atya engem küldött nektek, - az többé nem éhezik és többé nem szomjazik! Az életünkről van szó! Jézus úgy gondolja, aki hívó ember, azért hívó, mert fölismerte az élet értelmét!

***Jézus azt mondja:
 aki velem találkozik, az ismeri az élet értelmét!***

A mai vasárnap nagyon sajátos módon tanít bennünket ezzel az igazsággal kapcsolatosan! Hallottuk az ószövetségi olvasmányt, Mózes történetét, aki a pusztában vezeti a népet, ezt a lázadó népet, akiknek nagyon rossz volt a rabságban. De amikor a szabadságért kockázatot kellett vállalni, akkor lázadoztak! Isten mindig velünk van! Mózes annyit elért, hogy ez a pusztai vándorlás az életre vezető út! Ez az út olyan életet kínál nekik, amely mégiscsak jobb, mint az egyiptomi rabszolgaság volt a sok kenyérrel.

Hallottuk az evangéliumot, Jézus tudja, mi lakik az emberben! Kerestetek Engem, mert jóllaktatok! Jézus tisztában van azzal, hogy ezeket az embereket még tanítani kell!

Ez lesz Jézus tanítványainak is a küldetése,
 ez lesz az Egyház küldetése,
 hogy formálja és alakítsa az emberek világát,
 az emberek gondolkodását!

***Az emberek ismerjék fel, mi az élet értelme!
Ismerjék fel, hogy az Istennel való találkozás megoldást kínál!***

Nem arról van szó, hogy nem szükséges a kenyér, hogy sok mindenre nincs szüksége az embernek. Lehet, hogy az embernek annyi mindenre nincs szüksége, mint amit mi szükségesnek mondunk, ítélünk. *Hallottuk a második olvasmányban* Pál apostol üzenetét, aki azt mondja, hogy éljétek új életet! Sajátos! Az ószövetségi olvasmány, az evangélium is e felé az új élet felé akar irányítani bennünket! Ezt így fogalmazom meg:

***Valamit akarunk Istentől, vagy Istent akarjuk!
A mindennapi életünkre kivetítve:
valamit akarunk egymástól, vagy egymást akarjuk!
Ezen a kérdésen fordul meg minden!***

Az ember új élete

Az ember mindig elégedetlen! Az ember azt gondolja, hogy ha kielégítik a vágyait, akkor megoldódik az élete! Csakhogy itt van a nagy tévedés! Az ember új élete abban áll, hogy megtörtént egy gondolat átalakítás, teológia nyelvén, az ember megtér!

***Az ember eljut odáig,
hogy nem a javakban való bővelkedéstől függ az élete!***

Nem ott van a hangsúly, amire a vágyaink, a kívánságaink, a terveink fordítanak bennünket! Másutt van az életünk lényege! Jézus azt mondja: én vagyok az, akinek közelében fölismerhetitek, mi az élet értelme!

***Az élet értelme a Jézussal való kapcsolat!
A mindennapi életünkre kivetítve:
Életünk értelme vagy az egymással való kapcsolatunkban bontakozik ki,
vagy elvétjük az életet!***

Ma egy olyan világban élünk, amely világ állandóan azzal foglalkozik, hogy valamit akarunk és mintha egymásról megfeledkeznénk, mintha egymásra időnk se lenne! Talán igényünk sincs arra, hogy egymással találkozzunk! Ilyenkor mindig föl villan bennem az, amit Indiában mondott egy ember. Bombay mellett a slumban, ahol 10 millió ember nyomorúságos körülmények között él, az egyik ember mondta nekem: ha az embernek van mit enni, van fedél a feje fölött, akkor mindent megkapott, amit az embernek a föld adhat, mert az ember igazi lehetősége a másik ember, a másik emberrel való kapcsolata!

Vagy ebben ismerjük föl az életünk értelmét, vagy hiába születünk!

A civiltársadalom

Nem véletlen, hogy ez a világ, amelyben élünk, egy civiltársadalom. A hitetlen világ ezt a civiltársadalmat akarta megteremteni, ma már így is mondják, hogy nyílt társadalom. Ebben a világban mindent az ember vágyai határoznak meg. Az ember elégedetlenségére mindig lehet számítani! A lázadók, a lázítók mindig az ember elégedetlenségére hivatkoznak! A civiltársadalomban az *Egyházat* és az *államot* elválasztották egymástól, - ne sirassuk! - Két természetes képződmény az Egyház, meg az állam. Amikor összedolgoztak, akkor mindkét természetes képződménynek feladata, célja a közösség szolgálata volt, bár sok baj származott ebből, mert egymással is rivalizáltak.

Az Egyház az erkölcsi elveket hirdette, jelenítette meg, tanította minimum. Az volt a jó, amikor olyan élete volt az Egyház képviselőinek, hogy követni lehetett őket. Az állam feladata a szervezés, a közösség szervezése, a társadalom létrehozása volt. A társadalom, amelyben mindenki társnak ismeri fel a másik embert! Nem véletlen, hogy az istenellenes gondolkodók szét akarták választani az Egyházat, meg az államot. Sikert, ez egy hosszú folyamat volt. Amikor a mai evangélium üzenetét halljuk, akkor igenis, körül kell nézni ebben a világban, amelyben élünk, amelyben a civil társadalom hatalmasra nőtt.

***A civil társadalom szolgálatába állítja az államot!
A civil társadalom peremre szorítja az Egyházat!***

A civil társadalom tünnet, petíciói, igényei vannak, magasabb nyugdíj, több minimumfeltétel meghatározása és mindenütt valami több! Akár érthető is lehet, de mindezeket az igényeket hogyan lehet kielégíteni, mi módon? *Ezzel már nem törődnek!* A civil társadalom diktál az államnak, - mindegy, hogy hogyan, - elégítse ki a civil társadalom igényeit! Az Egyházat megtűrtként engedi, - mint egy csoportot - hogy tehet valamit a hajléktalanokért, a szegényekért, a kisemmizettekért!

***Ebben a világban nekünk, keresztényeknek
sokkal, de sokkal jobban kellene figyelni minderre!***

Mi valamit akarunk a kereszténységünkben Istentől, vagy Istenhez akarunk tartozni, akinek pontos elvárásai vannak velünk, emberekkel kapcsolatosan. Isten azt a vágyunkat akarja kielégíteni, hogy

***az embernek Istenre van szüksége,
Istenre, aki szeret bennünket, Istenre, akinek gondja van ránk,
Istenre, aki nem hagy bennünket magunkra!***

A XXI. század a magány százada

A magunkra hagy szóból jut eszembe, hogy a XXI. századot a magány századának mondják. Igen, mert mintha az embernek nem lenne vágya, igénye a másakra! Nem egyszerű a másakra figyelni, a másikat választani, a másikkal együtt élni! Ez azt jelenti, hogy az ember tekintettel van a másakra, sőt, a másikkal van! Ebben az esetben az ember számára az élet titka felfelbont, talán be is töltheti teljes egészében az embert. Nekünk embereknek arra van szükségünk, hogy egymásnak elajándékozzuk magunkat! A másiktól is ezt várjuk! A modern pszichológia ezt így mondja: ***én-közlés***. Nem valamit várunk a másiktól, hanem őt várjuk! Azt várjuk, hogy vele együtt jó legyen, betöltse ez az összetartozás, ez a kapcsolat az életünket! Értelmet adjon az életünknek! Ha erről lemondunk, - a XXI. század a magány százada, - akkor ez nagyon ijesztő perspektíva! Egyébként millió jele és jegye is van ennek a századnak.

Ebben a furcsa világban, ebben a civil társadalomban az állam, a kormányzatok szerepe is nagyon átalakult. Az állam a civilek kiszolgálója, értük kell, hogy legyenek, de nem a szerint, ahogy a civilek kénye-kedve ezt meghatározná. Ebben a világban az Egyház szerepe olyan, amilyen, ezért vagyunk olyan kevesen! Németországban a templomok ezreit árverezik. A muzulmánok kérték, hogy adják oda nekik a katolikus, meg nem katolikus, különböző templomokat.

***Vissza kell szerezni azt az erőt,
ami az Istennel való kapcsolatunkból származhat!***

***Vissza kell szerezni azt az erőt,
ami az egymással való kapcsolatunkból, az egymással való közösségünkől ered!
Különben elveszünk! Különben játékszerei leszünk a másoknak!***

A muzulmán világ azt ismerte fel, hogy Európa erőtlén, Európa egyszerűen lerombolható, valószínű, hogy igazuk van. Mi figyeljünk arra, amit a hitünk, kereszténységünk ajánl nekünk! Legyünk hívő emberek, legyünk keresztény emberek! Ne mindig Istent zaklassuk a különböző kéréseinkkel, hanem akarjunk összetartozni Istennel! Isten tudja, hogy mire van szükségünk! Ennek tudatában tartozunk jobban össze egymással!

***Ne mindig az foglalkoztasson, hogy mit akarok a másiktól,
hanem az összetartozás élménye, öröme adjon új értelmet az életünknek!
Van min gondolkodni és van min változtatni!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Imádkozzunk azokért a Testvéreinkért, akik különböző szenvedélyek rabjai. Az ember elégedetlenségére mindig lehet számítani, a lázítók ezt nagyon jól tudják! Gyenge akartunkra mindig számíthatnak, akik drogokat, cigarettát, alkoholt és egyebeket biztosítanak, amik egyeseknek nagy hasznát is jelentenek, sok esetben az államnak is. Imádkozzunk ezekért a szerencsétlen Testvéreinkért, hogy valahonnan kapjanak lelki segítséget és kikerüljenek ebből a kelepceből! A gyerekeinkre meg jobban vigyázzunk!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldásával megyünk el innen! Az áldást vigyünk magunkkal, hiszen ez az áldás a készséget akarja fölkelteni bennünk, hogy fogadjuk el egymást, vállaljuk egymást, merjünk egymás felé fordulni! Ez nagyon fontos, hiszen a szekularizált világ éppen ezt a készségünket irtotta ki. Mindenki azt tehet, amit akar, olyan terveket szövöget, amilyeneket akar. Bizonyos értelemben helyes, csak nem lehet kihagyni, hogy az ember nem egyedül él ebben a világban! Egymásra figyelni kell, egymáshoz alkalmazkodni kell!

***Jézus ezt az ajándékot adja nekünk,
aki értünk lett emberré, mert közösséget teremtett velünk!***

Jézus csak jót akart adni nekünk embereknek, ha mi is csak jót akarnánk egymásnak, akkor ez a kérdés megoldódna! Csak először mindegyikünknek az önző természetünkön kell munkálkodni. A pogány görögök is ezzel kezdték: *ember, ismerd meg magad!* Önismeretünk birtokában forduljunk egymás felé úgy, hogy ne veszélyeztessük egymás életét, mert a neveletlen ember veszélyes a másik emberre nézve! Jó lenne, ha 2000 év után nem arról kellene beszélni, hogy Európa elkereszténytelenedett, elszigetelődöttünk egymástól, hanem arról, hogy Európa egészséges, erős!

Legalább próbáljuk kis körben ezeket az egységeket megteremteni!

+ Á L D Á S +